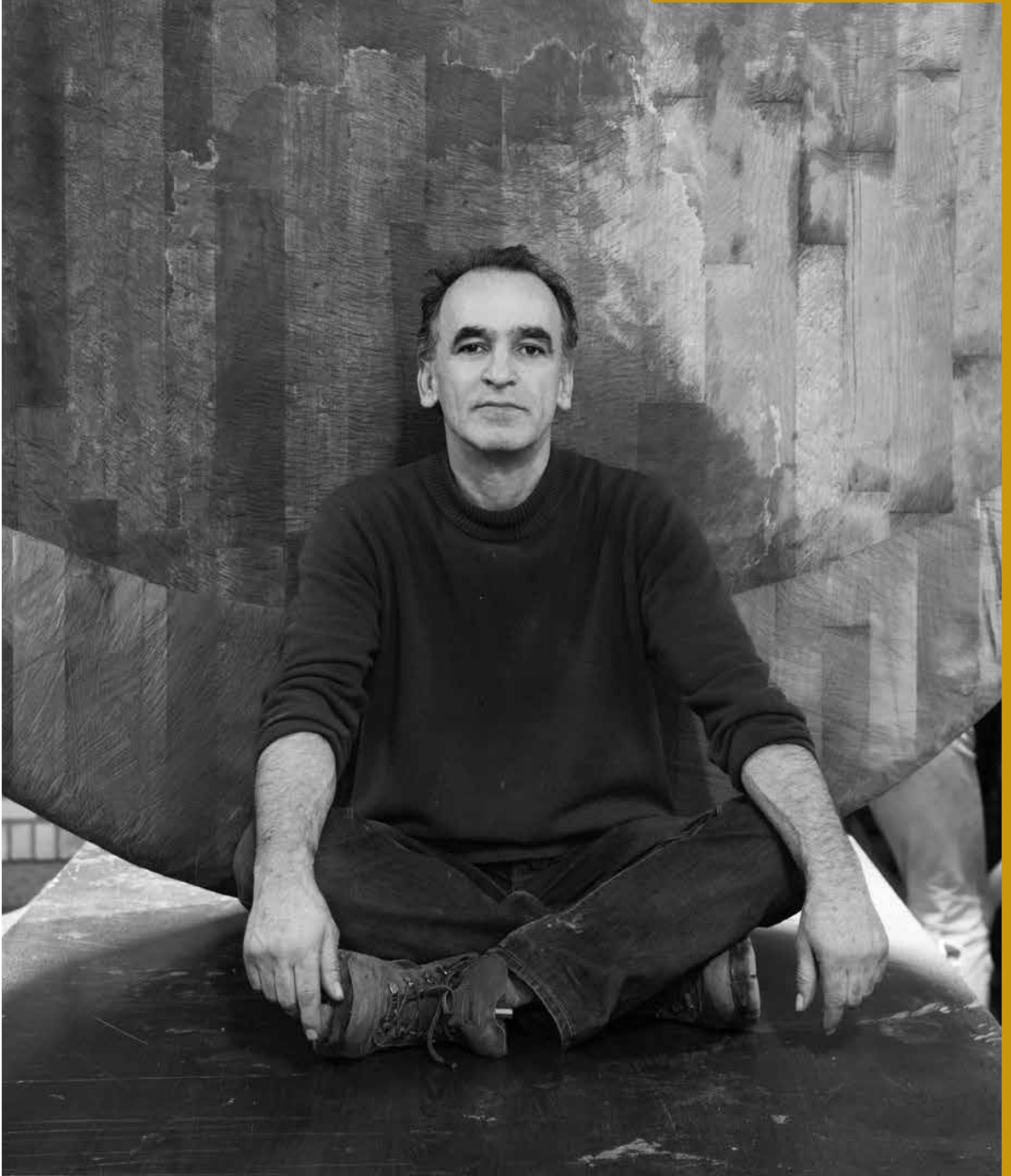

مُحَمَّدُ حُسَيْنِ عِمَادِ

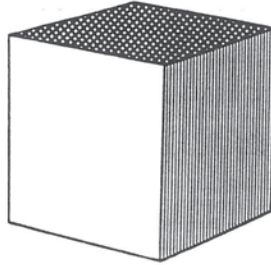
اگرچه در میان مجسمه‌سازان سنتی و کلاسیک اشاره‌های اندکی از اندیشه و ذهنیتشان به جا مانده است ولی در دوره‌ی مدرن و به ویژه در سده‌ی بیستم بسیاری از هنرمندان به تبیین اندیشه‌ها و آثارشان پرداخته‌اند که برای نسل‌های متأخر بسیار ارزشمند و برای محققین جای تأمل بسیار دارد.^۱

شاید یکی از معتبرترین آن‌ها در درجه‌ی نخست، بیانیه‌ی رآلیستی^۲ برادران پوزنر (ناثوم گابو و آنتون پوزنر) است که در سال ۱۹۲۰ انتشار یافت. در عنوان (و بیانیه) «رآلیسم» نه به معنی متعارف آن: واقعگرایی، بلکه، به مفهوم جوهر حقیقتی و ساختار واقعی اجرام تعریف شده است.

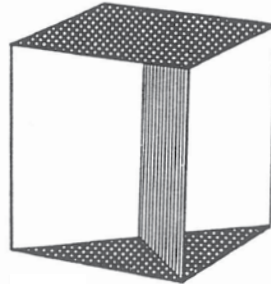
پس از آن ناثوم گابو (۱۹۷۷–۱۸۹۰)^۳، در سال ۱۹۳۷م در نشریه‌ی *Circle*، مقاله‌ای تحت عنوان «مجسمه‌سازی: ساختن و تراشیدن در فضا»^۴ منتشر ساخت که از لحاظ تبیین اندیشه و رویکرد به فرم و فضا در مجسمه‌سازی (و حتی معماری) معاصر نقش تعیین کننده‌ای داشت.

گابو در ابتدای این مقاله دو مکعب ترسیم کرده است. نخستین آن مکعب بسته، صُلب و دارای جرم کامل یک حجم سه بُعدی است و نام آن را Volumetric نهاده است. در ذیل آن مکعب دیگری قرار داده که سطوح آن با خطوط هندسی شکافته شده، فضای نخست و یکنواخت آن در هم شکسته شده و از بیرون به درون آن رسوخ کرده و شکل ظاهری و شناخته شده‌ی آن را دگرگون ساخته و عنوان Stereometric به معنا و مفهوم چند ساحتی، به آن داده است.

گابو در تشریح قرار دادن دو طرح در ابتدای مقاله‌اش چنین می‌نویسد: «در آغاز این مقاله دو تصویر از دو مکعب نشان داده شده که حاکی از دو طریقه‌ی بیان از همان شیئی‌است: یکی متناسب با تراشیدن و دیگری متناسب با ساختن. نکته‌ی مهمی که آن‌ها را از هم جدا می‌کند، هم در اختلاف روشی است که در اجرای آن‌ها به کار رفته و هم در اختلاف مراکز مورد توجه آن‌ها. اولی حجمی از توده است و دومی فضایی را شرح می‌دهد که توده در آن قرار دارد و قابل رؤیت نیز هست. حجم توده و حجم فضا، از لحاظ مجسمه‌سازی، نمی‌توانند دارای یک هویت باشند، و در حقیقت، آن‌ها دو مترتال متفاوت‌اند. در این جا باید خاطر نشان ساخت که من این دو اصطلاح را در معنای فلسفی آن به کار نمی‌برم، بلکه منظور من دو چیز واقعی است که هر روز با آن‌ها در تماس هستیم. این دو، یعنی توده و فضا، هر دو واقعی و قابل اندازه‌گیری هستند. تاکنون مجسمه‌سازان توده را به فضا ترجیح داده‌اند و به فضا که از اجزای مهم ترکیب‌کننده‌ی توده است توجهی اندک نشان داده‌اند. فضا از نظر آن‌ها مکانی است که اجسام در آن قرار می‌گیرند یا به صورت عینی مشخص می‌شوند. از نظر آنان فضا به ناچار توده را احاطه می‌کند. ولی ما فضا را از دیدگاه دیگری مورد بررسی قرار می‌دهیم و آن را به عنوان عنصر مطلق مجسمه در نظر می‌گیریم و از حجم بسته رها کرده، و با خصوصیت ویژه‌ی خود، آن را از درون نشان می‌دهیم.»

I. Volumetric

II. Stereometric

گابو، در این مقاله، به صراحت از «فضا» به‌عنوان «عنصر مطلق مجسمه» که خود را از حجم بسته‌ی فرم رها ساخته است، صحبت به میان می‌آورد. نیز تلاش دارد تا به درون جرم نفوذ کرده، آن را بشکافد، فرم را شفاف و سیال نموده و از ماده به مثابه حجمی ثابت، ایستا و لاتغییر که رخنه در آن امکان پذیر نباشد، اجتناب ورزد.

محمدحسین عماد، در دوره‌های مختلف آثارش، پیوسته سعی داشته است تا به درون ماده نفوذ کرده، آن را از حجم صُلب و توپر خود رها ساخته، به داخل آن رسوخ کرده، فضا و حتی اتمسفر را به اندرون فرم وارد سازد. با این تمهید مخاطب نه فقط با شکل بیرونی حجم درگیر و دم‌ساز است، بلکه به درون آن وارد شده و فضا را حتی، در خلاء، جستجو و تجربه می‌کند.

در حقیقت نوع نگرش عماد به فرم و خلاء یادآور آموزه‌های حکمای شرق دور، نیز، می‌تواند باشد. به طور مثال لائوتزه اعتقاد دارد که این دیواره‌های اتاق نیستند که فضای چهاردیواری را می‌سازند، بلکه این فضای خلاء است که مفهوم اتاق را تداعی می‌کند. و یا همین فرزانه‌ی شرق دور می‌گوید این جداره‌های پیاله نیستند که کاسه را می‌سازند، بلکه فضای خالی آن است که به پیاله عینیت می‌بخشد.

عماد از نخستین تجربه‌هایش در بیان فضا، پیوسته از این دو منظر، یعنی هم مفهوم مدرنیستی فضا که گابو به آن اشاره داشت و هم جهان بینی شرقی که حکمای مشرق زمین به آن اشعار دارند سود برده است. به این ترتیب که خلاء هم چون کمیتی دینامیک و با اهمیت تلقی می‌شود.

حکمای شرق با وجودی که پیوسته از «تهی بودن» و «خلاء» صحبت به میان می‌آورند، ولی منظورشان از این اصطلاحات خالی بودن نیست. بلکه برعکس منظور آن‌ها فضایی است تهی که واجد قدرت نامتناهی است، همسان کهکشان.

عماد در نمایشگاه اخیرش، همچون گذشته، شکل مورد نظرش را (که این بار در قالب مکعب ظاهر می‌شود) کاملاً تراشیده، آن را از درون خالی نمود و مخاطب تنها از حفره‌ی ساده‌ای که در گوشه آن قرار دارد به خلوت درون دعوت می‌شود. در این خلوت هیچ عنصری جز تاریکی به مخاطب منتقل نمی‌شود. این مخاطب است که به درون مکعب حلول می‌کند و با توجه به ذهنیت و عالم خیال خود فضای درون را می‌سازد. با این تمهید مشارکت ذهنی، و نه عینی، مخاطب به چالش کشیده شده و او را در آفرینش اثر سهیم می‌سازد.

این هم‌سوئی، در خلق فضا، فقط ذهنی نیست. در یکی دیگر از آثار این دوره، عماد این امکان را برای مخاطب‌اش فراهم می‌سازد که به‌صورت فیزیکی وارد عمل شده و با جابه‌جایی، تغییر جهت دادن، یا حتی حذف بخشی از مکعب‌های کوچکی که سرتاسر فضای اثر را پر کرده‌اند، در آفرینش فضا سهیم باشد. در این جا مجدداً با تغییری مدام رو به‌رو هستیم، که در فیزیک کوانتوم، همانند جهان بینی شرقی‌اش، هم خوانی دارد.

به این ترتیب، عماد، از سوئی ما را به جهانی آشنا می‌سازد که مفاهیم نوین مجسمه‌سازی را با خود همراه دارد، و از دیگر سو آفریده‌هایش ریشه در بنیان‌های اندیشه شرق دارد. ولی آنچه که در خور تأمل است، فضای خلوت و متعامل آثار عماد است که مخاطب را به تمرکز و اندیشه رهنمون می‌سازد و این مهم‌ترین پیام اوست.

خمیده باش تا راست قامت بمانی

تهی باش تا پر باقی بمانی

فرسوده باش تا نو بمانی

لائوتزه

فهرست منابع

- Danchev, Alex. (2011) *100 Artists' Manifestos*, London, Penguin Books
- Gabo, Naum. "Building and Construction in Space" *Circle Magazine*, 1937
- Schneckenburger, Manfred. (1998) *Art of the 20th Century*, Koln, Taschen

پاشائی، ع. داتو: راهی برای تفکر، تهران، نشر چشمه، ۱۳۸۱

کاپرا، فریتوف، تانوی فیزیک، ترجمه: حبیب الله دادفرما، تهران، انتشارات کیهان، ۱۳۷۲

- Aristide Maillol (1861-1944) *Conversations with Maillol*, Geneva, 1955.
  - Umberto Boccioni (1882-1916) *Futurist Painters and Sculptures*, Milan, 1914.
  - Jacob Epstein (1880-1959) *Let There Be Sculpture*, New York, 1955.
  - Ossip Zadkine (1890-1967) *My Sculpture*, Rome, 1963
  - Henry Moore (1898-1986) *Moore on Sculpture*, New York, 1971.

- Naum Gabo and Anton Pevzer, *The Realistic Manifesto* (1920)

- Naum Gabo (1890-1977)

- "Building and Construction in Space" *Circle Magazine*, 1937

جفت

چوب

۸۵x۷۳x۶۸ سانتی متر چپ

۹۰x۷۴x۷۰ سانتی متر راست

۱۳۹۴

The Pair

Wood

85x73x68 cm left

90x74x70 cm right

2015

دیوار
چوب و فلز
۲۰۰×۳۰۰×۱۵۰
سانتی متر
۱۳۹۴
The Wall
Wood and metal
200x300x150 cm
2015

مجسمه‌ی چوبی داخل جعبه فلزی
۲۱/۵×۱۲×۱۲/۵ سانتی‌متر
مجسمه‌ی چوبی ۹×۹×۹ سانتی‌متر، جعبه فلزی ۱۲/۵×۱۲/۵×۱۲/۵ سانتی‌متر
۱۰۰ نسخه
۱۳۹۴
Wooden sculpture in a metal box
21.5x12x12.5 cm
9x9x9 cm wooden sculpture, 12.5x12.5x12.5 cm metal box
Ed. of 100
2015

پشت ذهن
پشت بوم نقاشی
پشت دیوار سربی تنهایی
شاید روزی باشد به فضای مشترک بی‌نهایت
*Behind the consciousness
Behind the canvas
Behind the leaden curtain of solitude
Perhaps there will be an opening in to a never ending
shared sphere*

Ingurgitation
wood
200x200x90 cm
2014

وَلَع
چوب
۲۰۰×۲۰۰×۹۰
سانتی متر
۱۳۹۳

In fact, Emad's attitude towards form and void reminds teachings of philosophers of the Far East. For example, Laozi believes that it is not the walls that make a room; rather, it's the vacuumed space that conveys the meaning of a room. He also says, that it's not the edges of a bowl; rather it's the empty space within it that gives the bowl objectivity.

In expressing the space, Emad has always used these two perspectives; the modernistic concept Gabo explained and also the Eastern worldview expressed by philosophers of that part of the world. In this way, void is also known as an important dynamic quantity.

Despite Eastern philosophers' emphasis on "emptiness" and "void", what they mean is not the literal meaning of 'empty', rather, they refer to an empty space that possesses unlimited power, just like the Galaxy.

In his recent exhibition, Emad, like the past, has carefully carved his desired shape (which this time appears in the form of a cube) and has emptied its inside. Audiences can only get a glimpse of its quite inside through a simple hole in the corner of the sculpture. In this loneliness, no element except for darkness is transmitted to the audience. It is the viewer that enters the inside of the cube and constructs its inner space using his own mentality and imagination.

This way, the subjective and not the objective observation of the viewer are challenged and it is also a chance for the viewer to participate in the creation of the work.

This alignment in creating the space is not just subjective. In another of Emad's works from this period, he allows his audiences to physically get involved with his creation through moving, changing direction or even excluding the small cubes that have filled the whole space. Here again, we face a sort of constant change that is similar to quantum physics and its Eastern worldview.

Thus, Emad, on one hand introduces us to a world containing new concepts associated with sculpture, and on the other hand, his creations have roots in the foundations of Eastern philosophy. But what deserve reflection are the private space and the interactive nature of Emad's works that encourages thinking and reflection and this remains his most fundamental message.

*Yield and overcome;
Bend and be straight;
Empty and be full;
Wear out and be new;
Have little and gain;
Have much and be confused.*

Laozi

THE SOLITUDE OF EMAD'S WORKS

MEHDI HOSSEINI, WINTER 2015

Although there remains little mention of traditional and classic sculptors' mentality and ways of thinking, during the modern era and especially in the 20th century, many artists have explained their thoughts and works that proved very valuable to later generations and researchers who reflected upon them.¹

Perhaps, one of the most reputable one of them all is the *Realistic Manifesto*² by brothers Naum Gabo and Antoine Pevsner that was published in 1920. In the title (and statement), 'realism' does not have its conventional meaning; instead it is defined as the true essence and the real structure of objects.

Later in 1937, Naum Gabo (1890–1977) published an article in the *Circle* journal entitled "Sculpture Carving and Construction In Space", which had a fundamental role in terms of explaining the thinking and approach to form and space in contemporary sculpture (and even architecture).

At the beginning of this article, Gabo has outlined two cubes. The first one is a solid cube named Volumetric that is rigid, dense with a three dimensional volume. Below it, there is another cube with its surface split with geometric lines; its primary and uniform space shattered and its outside penetrated into its inside and transformed its known appearance, named Stereometric, meaning: multi-dimensional.

Gabo explains the two designs at the beginning of his article: 'In the beginning of this article two cubes are presented in order to show two ways of defining the same object: one proportional to carving and the other proportional to building. The important aspect that differentiates them from one another is in the method that has been used in executing them and also the difference in their focal points. One uses solid mass while the other expresses the form's 'inner space' that is visible. The mass and volume of space, in terms of sculpture, cannot have the same identity, and in fact, they are two different materials. Here, I should point out that I am not using these terminologies in a philosophical way; instead I am talking about two real things to which we are connected in everyday life. These two, meaning mass and space, are both real and measurable.

Up to now, sculptors have preferred 'mass' to 'space' and have neglected or paid little attention to 'Space' which is an important component of mass as space. Space in their view is where objects are placed in and become visible. To them, space inevitably surrounds mass. But we consider space from another perspective and consider it as an absolute sculptural element that has abandoned a solid volume and with its specific characteristics show it from within."

Gabo, in this article, clearly refers to "space" as ' an absolute sculptural element" which has released itself from the closed form. He also tries to penetrate into the mass, to split it, to make form transparent and fluid, and to avoid substance as a fixed volume, static, unchangeable and impenetrable.

During different periods in his career, Mohammad Hossein Emad has constantly tried to get into substance, to abandon it from its rigid and solid volume, and to bring space and even atmosphere into a form. With this approach, the audiences are not only engaged with an external form but can penetrate to its inside and even experience space in a void.

1.
• Aristide Maillol (1861-1944) *Conversations with Maillol*, Geneva, 1955.
• Umberto Boccioni (1882-1916) *Futurist Painters and Sculptures*, Milan, 1914.
• Jacob Epstein (1880-1959) *Let There Be Sculpture*, New York, 1955.
• Ossip Zadkine (1890-1967) *My Sculpture*, Rome, 1963
• Henry Moore (1898-1986) *Moore on Sculpture*, New York, 1971.

2.
Naum Gabo and Anton Pevzer, *The Realistic Manifesto* (1920)

Membership

Member of Association of Iranian Sculptors
Member of La Maison des Artistes à Paris

Solo Exhibitions

2016 *Acceptance*, Assar Art Gallery, Tehran, Iran
2013 *Lit Shadow*, Assar Art Gallery, Tehran, Iran
2011 *Exports from Iran*, Aun Gallery, Tehran, Iran
2010 *Battling Amnesia*, Aun Gallery, Tehran, Iran
2009 Assar Art Gallery, Tehran, Iran
2007 Assar Art Gallery, Tehran, Iran
2006 Assar Art Gallery, Tehran, Iran
2006 Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran
2004 Barg Gallery, Tehran, Iran
1999 Barg Gallery, Tehran, Iran
1997 Afrand Gallery, Tehran, Iran
1994 Afrand Gallery, Tehran, Iran
1994 Sepehri Gallery, Tehran, Iran
1994 Afrand Gallery, Tehran, Iran

Group Exhibitions

2016 Aaran Project, Tehran, Iran
2015 Emkan Gallery, Tehran, Iran
2013 Seyhoun Gallery, Tehran, Iran
2012 Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran
2011 6th Sculpture Biennale, Niavaran Cultural Center, Tehran, Iran
2011 Regarding Iran, Guild Art Gallery, Mumbai, India
2011 *Unified in Diversity*, Total Arts at the Courtyard, Dubai, UAE
2010 Saba Cultural Center, Tehran, Iran
2009 Hussenot Gallery, Paris, France
2008 *Small Sculptures*, Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran
2008 1st Fajr International Visual Art Festival, Tehran Museum of Contemporary Art, Tehran, Iran
2008 1st Sculpture Expo, Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran
2008 5th Sculpture Biennale, Tehran Museum of Contemporary Art, Tehran, Iran
2007 *Planting New Roots*, Dar Al-Funoon Gallery, Kuwait
2006 1st Wood Sculpture Symposium, Tehran, Iran
2005 4th Sculpture Biennale, Saba Cultural Center, Tehran, Iran
2005 Niavaran Cultural Center, Tehran, Iran
2004 Niavaran Cultural Center, Tehran, Iran
2004 The Tehran Art Expo, Vahdat Hall, Tehran, Iran
2004 Barg Gallery, Tehran, Iran

2004 Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran
2003 3rd Sculpture Biennale, Niavaran Cultural Center Tehran, Iran
1999 Azad Art Gallery, Tehran, Iran

Art Fairs

2015 Contemporary Istanbul, Istanbul, Turkey
2015 ArtInternational Istanbul, Istanbul, Turkey
2014 ArtInternational Istanbul, Istanbul, Turkey

Installed Sculptures

2004 *Vazir* [Minister], Goft-o-gu Park, Tehran, Iran
2004 *Beheshti Monument*, Shahid Beheshti University Square, Tehran, Iran
2001 *Professor Hessabi*, Tajrish Square, Tehran, Iran
2000 *Professor Hessabi*, Bushehr, Iran
1999 *Professor Hessabi*, Arak, Iran

Symposiums

2013 1st Tehran International Wood Sculpture Symposium, Tehran, Iran
2011 1st Kerman National Sculpture Symposium, Kerman, Iran

Awards & Nominations

2005 Selected as best artist, the Fourth Tehran Sculpture Biennale, Tehran, Iran
2005 Recipient of Tandis Art Magazin Award and Diploma of Honor, Tehran, Iran
1996 Winner of the first prize and recipient of Diploma of Honor, Ayeneh Honar Exhibition, Bahman Cultural Center, Tehran, Iran

Other Activities

Member of the Jury for the 6th Sculpture Biennale, Niavaran Cultural Center, Tehran, Iran
Adviser to the Scientific Council for Sculpting at the Tehran Beautification Organization, Tehran, Iran
Instructor at the University of Art, Tehran, Iran

جوایز
۱۳۸۴ برگزیده‌ی دوسالانه‌ی چهارمین مجسمه‌سازی تهران، تهران، ایران
۱۳۸۴ دریافت دیپلم افتخار و جایزه‌ی ویژه‌ی نشریه‌ی هنری تندیس، تهران، ایران
۱۳۷۵ برنده‌ی جایزه‌ی اول و دیپلم افتخار نمایشگاه آینه هنر در فرهنگسرای بهمن، تهران، ایران

سایر فعالیت‌ها

عضو هیات داوران ششمین دو سالانه مجسمه‌سازی، فرهنگسرای نیاوران، تهران، ایران.
مشاور شورای علمی مجسمه‌سازی سازمان زیبا سازی شهر تهران، تهران، ایران.
استاد دانشگاه هنر، تهران، ایران.

نمایشگاه‌های بین‌المللی (آرت فی)
۱۳۹۴ کانتمپورری استانبول، استانبول، ترکیه
۱۳۹۴ آرت اینترنشنال استانبول، استانبول، ترکیه
۱۳۹۳ آرت اینترنشنال استانبول، استانبول، ترکیه

آثار نصب شده

۱۳۸۳ مجسمه وزیر، پارک گفتگو، تهران، ایران
۱۳۸۳ یادمان بهشتی، تهران، ایران
۱۳۸۰ مجسمه‌ی پروفیسور حسابی، تهران، ایران
۱۳۷۹ مجسمه‌ی پروفیسور حسابی، بوشهر، ایران
۱۳۷۸ مجسمه‌ی پروفیسور حسابی، اراک، ایران

سمپوزیوم‌ها

۱۳۹۲ اولین سمپوزیوم بین‌المللی مجسمه‌سازی با چوب، تهران، ایران
۱۳۸۹ اولین سمپوزیوم ملی مجسمه‌سازی کرمان، کرمان، ایران

برگزیده نمایشگاه‌های گروهی
۱۳۹۴ پروژه‌های آران، تهران، ایران
۱۳۹۴ گالری امکان، تهران، ایران
۱۳۹۲ گالری سیحون، تهران، ایران
۱۳۹۱ خانه هنرمندان ایران، تهران، ایران

ایران
۱۳۹۰ ششمین دوسالانه‌ی مجسمه‌سازی، فرهنگسرای نیاوران، تهران، ایران
۱۳۹۰ سایه‌ی روشن، گالری اثر، تهران، ایران
۱۳۹۰ صادرات از ایران، گالری آن، تهران، ایران
۱۳۸۹ ستیز با فراموشی، گالری آن، تهران، ایران
۱۳۸۸ گالری اثر، تهران، ایران
۱۳۸۶ گالری اثر، تهران، ایران
۱۳۸۵ گالری اثر، تهران، ایران
۱۳۸۵ خانه هنرمندان ایران، تهران، ایران

۱۳۸۳ گالری برگ، تهران، ایران
۱۳۷۸ گالری برگ، تهران، ایران
۱۳۷۶ گالری افرند، تهران، ایران
۱۳۷۳ گالری افرند، تهران، ایران
۱۳۷۳ گالری سیهری، تهران، ایران
۱۳۷۲ گالری افرند، تهران، ایران

۱۳۸۵ اولین سمپوزیوم مجسمه‌سازی با چوب، تهران، ایران
۱۳۸۴ چهارمین دوسالانه‌ی مجسمه‌سازی، فرهنگسرای صبا، تهران، ایران
۱۳۸۴ فرهنگسرای نیاوران، تهران، ایران

ایران
۱۳۸۳ فرهنگسرای نیاوران، تهران، ایران
۱۳۸۳ آرت اکسپوی تهران، نالار وحدت، تهران، ایران
۱۳۸۳ گالری برگ، تهران، ایران
۱۳۸۳ خانه هنرمندان ایران، تهران، ایران
ایران

۱۳۸۱ سومین دوسالانه‌ی مجسمه‌سازی، فرهنگسرای نیاوران، تهران، ایران
۱۳۷۸ گالری طراحان آزاد، تهران، ایران
ایران

عضویت

عضو انجمن هنرمندان مجسمه‌ساز ایران
عضو خانه هنرمندان پاریس

نمایشگاه‌های انفرادی

۱۳۹۵ پذیرش، گالری اثر، تهران، ایران
۱۳۹۲ سایه‌ی روشن، گالری اثر، تهران، ایران
۱۳۹۰ صادرات از ایران، گالری آن، تهران، ایران
۱۳۸۹ ستیز با فراموشی، گالری آن، تهران، ایران
۱۳۸۸ گالری اثر، تهران، ایران
۱۳۸۶ گالری اثر، تهران، ایران
۱۳۸۵ گالری اثر، تهران، ایران
۱۳۸۵ خانه هنرمندان ایران، تهران، ایران
۱۳۸۳ گالری برگ، تهران، ایران
۱۳۷۸ گالری برگ، تهران، ایران
۱۳۷۶ گالری افرند، تهران، ایران
۱۳۷۳ گالری افرند، تهران، ایران
۱۳۷۳ گالری سیهری، تهران، ایران
۱۳۷۲ گالری افرند، تهران، ایران

MOHAMMAD HOSSEIN EMAD

"ACCEPTANCE"

«پذیرش»

WWW.ASSARARTGALLERY.COM

All rights reserved. No part of this publication may be copied or transmitted in any form or by any means without the prior written permission of Assar Art Gallery. Printed in May 2016

Art Director & Graphic Designer: **Iman Safaei**

Photographer: **Amirhossein Biparva**

Design & Production by **009821STUDIO.COM**

16 BARFOROUSHAN ALLEY,
IRANSHAHR ST., KARIMKHAN ZAND ST., 1583666115 TEHRAN-IRAN.
PHONE: +98(21)88326689 FAX: +98(21)88343947
INFO@ASSARARTGALLERY.COM

تهران، کریمخان زند، خیابان ایرانشهر،
کوی برفروشان، شماره ۱۶
کد پستی ۱۵۸۳۶۶۱۱۵
تلفن: ۸۸۳۲۶۶۸۹ فکس: ۸۸۳۴۳۹۴۷